

зусилля на активне впровадження естетичної ідеї на етапі розвитку емоційної, інтелектуальної та креативної складової естетичної компетентності майбутніх фахівців, відкривати перед ними широкі можливості організації професійної діяльності за законами краси

Список використаних джерел

1. Бутенко В. Г. Формування естетичної свідомості та діяльності особистості засобами дизайн-середовища. Полтавська школа етнодизайну: кол. монографія. за ред. Титаренко В. П. Полтава: «Астроя», 2020. С. 25–37.

2. Томашевський В. В. Естетична культура як невід’ємна частина професійної підготовки майбутніх дизайнерів. *Актуальні проблеми формування естетичної культури майбутніх дизайнерів*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. м.Кривий Ріг. 23–24 березня 2017. С.14–17.

3. Бутенко В.Г. Роль естетичних цінностей в системі професійної підготовки майбутніх фахівців. *Етнодизайн у контексті відродження української національної ідентичності та європейської інтеграції*: збірник наукових праць. Полтава: ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2024. Книга 1. С. 64–66.

4. Актуальні проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців: збірник наукових праць. Вип.1. Херсон: ПЛЮС, 2017. 80 с.

Туташинський В. І.

кандидат педагогічних наук,
завідувач відділу технологічної освіти
Інституту педагогіки НАПН України

РОЗВИТОК ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ: ТОЧКИ ЗРОСТАННЯ

Технології стрімко розвиваються і поширюються. Вони визначають обороноздатність і конкурентоспроможність країни, впливають на темпи суспільно-економічних змін та якість нашого життя. Не вивчати їх – значить відставати та зазнавати поразок і втрачати перспективи. Тому технологічна освіта в наш час набуває особливого значення.

Нинішнє покоління не лише широко застосовує цифрові технології в освіті, науці, виробництві та побуті. Ми входимо в епоху штучного інтелекту, що охоплює майже всі сфери діяльності людини у глобалізованому світі та впливає на цивілізаційний розвиток.

Саме розвиток є метою і основним критерієм оцінки ідей, проєктів, планів, моделей та систем (суспільних, політичних, дидактичних, методичних та ін.). Важливо, хто і як управлятиме цим розвитком – ми з вами,

хтось інший чи системи штучного інтелекту, в якому напрямі, якими будуть подальші точки зростання, моделі та пріоритетні напрями поступу.

Більшість відомих прогресивних моделей розвитку, запропонованих вченими, – це хвильові моделі.

Ще на початку 20-го століття видатний вчений Микола Кондратьєв розробив концепцію довгих хвиль технологічного розвитку. Згідно цієї концепції розвиток світової економіки, починаючи з першої промислової революції, описується проходженням довгих циклів, що характеризуються зародженням, освоєнням і розповсюдженням радикальних інновацій, розвитком базових технологій, каталізатором яких є великі відкриття, війни, революції та боротьба за ресурси. Створення кластера пов'язаних технологій призводить до радикальних змін.

Україна тепер у епіцентрі цих процесів і щоб не стати жертвою цієї боротьби, а піднятися в своєму розвитку, необхідно знаходити точки зростання. Цей розвиток і зростання мають починатися з технологічної освіти в школах і продовжуватися на усіх ступенях навчання впродовж життя.

Що має змінитися в технологічній освіті?

Від формування тих, хто реалізує чийсь ідеї, ми маємо перейти до підготовки творчих особистостей, патріотів України, здатних мислити критично, креативно, екологічно, інноваційно. Це вже відбувається на уроках технологій в Новій українській школі. Це ми бачимо в багатьох закладах освіти, зокрема, на Полтавщині, де належна увага приділяється вивченню народних ремесел, етнодизайну, технологій декоративно-ужиткового мистецтва, розвитку креативності, просторової уяви, технічного мислення, підприємливості.

Відповідно до концептуальних засад освітніх галузей та дорожньої карти з їх реалізації [1] точками зростання технологічної освітньої галузі в Новій українській школі визначено:

- розвиток технічного мислення;
- формування практичних умінь;
- підприємливість і відповідальність за результати діяльності, з урахуванням етичних та екологічних принципів.

На наш погляд, незважаючи на військові загрози, проблеми фінансування та матеріально-технічного забезпечення точок зростання сучасної технологічної освіти України та перспективних напрямів її розвитку значно більше. А саме:

- розвиток критичного та інноваційного мислення, креативності, творчих здібностей здобувачів освіти у процесі проєктно-технологічної діяльності;
- застосування штучного інтелекту та інших цифрових технологій у проєктуванні, моделюванні та виготовленні виробів;
- вивчення нових матеріалів, критичне оцінювання їх властивостей і можливостей використання;
- освоєння адитивних технологій виробництва;

- вивчення робототехніки, дронів, автоматизованих систем;
- диференціація та інтеграція змісту освіти, персоналізація та індивідуалізація навчального процесу;
- використання інтерактивних технологій та віртуального середовища.

Для розвитку технологічної освіти необхідно не тільки забезпечити необхідні умови для креативності та вивчення нового навчального предмета «Технології» в Новій українській школі, а й створити необхідне навчально-методичне забезпечення [2, с. 5], упроваджувати вивчення предметів за вибором і спецкурсів технологічного профілю, готувати до професійної діяльності майбутніх вчителів технологій, здатних до інноваційної освітньої діяльності [3, с. 19].

Список використаних джерел

1. Про затвердження концептуальних засад освітніх галузей та дорожньої карти реалізації концептуальних засад освітніх галузей на 2025-2030 роки. <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-kontseptualnykh-zasad-osvitnikh-haluzei-ta-dorozhnoi-karty-realizatsii-kontseptualnykh-zasad-osvitnikh-haluzei-na-2025-2030-roky>

2. Туташинський В. І., Тарара А. М., Мачача Т. С., Вдовченко В. В. Особливості реалізації змісту технологічної освіти в 7-9 класах: практичний посібник. [Електронне видання]. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2024. 194 с.

3. Туташинський В. І. Підготовка вчителів до застосування інноваційної системи викладання навчального предмета «Технології». Імідж сучасного педагога. № 6 (207). С. 17–20. [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2022-6\(207\)-17-20](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2022-6(207)-17-20).